

عنوان مقاله:

تعیین قلمرو مناطق بیابانی استان هرمزگان با تاکید بر ژئومورفولوژی

محل انتشار:

دومین کنفرانس سراسری آبخیزداری و مدیریت منابع آب و خاک (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

جلال برخورداری - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی هرمزگان

محمد اکبریان - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

محمد خسروشاهی - عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع

خلاصه مقاله:

معیار اساسی تعیین قلمرو بیابانها توجه به علوم اقلیم شناسی، ژئومورفولوژی، خاکشناسی، جغرافیای گیاهی و انسانی هر منطقه می باشد و با توجه به مجموع معیار های این علوم محدوده قلمرو بیابانها را می توان تعیین نمود. در این تحقیق و مطالعه اساس تعیین قلمرو بیابانی ژئومورفولوژی بوده است. ابتدا با استفاده از نقشه های زمین شناسی، عکسهای ماهواره ای و هوایی و نقشه های توپوگرافی محدوده واحدهای ژئومورفولوژی استان هرمزگان در محیط GIS تعیین گردید. سپس عوارضی که از نظر علم ژئومورفولوژی جزء بیابان محسوب می شوند بر روی نقشه بعنوان مناطق بیابانی مشخص و سایر مناطق بعنوان غیر بیابانی تعیین گردید. بر این اساس اگر تنها از عامل ژئومورفولوژی محدوده های بیابانی تعیین گردد. می توان نتیجه گرفت که از 17/2 درصد از مناطق استان هرمزگان بطور مشخص جزء مناطق بیابانی است. ولی برای تعیین دقیق قلمرو بیابان در سایر مناطق استان نیاز به مطالعه سایر فاکتور های محیطی می باشد

کلمات کلیدی:

بیابان، ژئومورفولوژی، استان هرمزگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/107722>

